سهیلا جلودارزاده در گفت‌وگو با «شرق»:

«سقف شیشه‌ای» برای مدیریت اجرایی زنان وجود دارد

مدتی است مرسوم شده که وزرای کابینه، مشاور امور زنان انتخاب می‌کنند اما به باور برخی فعالان این حوزه، این انتخاب و انتصاب‌ها بیشتر از آنکه «بنیادین» باشد، «نمادین» است و اقدامی جهت حفظ پرستیژ وزیران. به‌هرحال سمت اجرایی برای زنان، یک پست سیاسی به‌شمار می‌رود اما در مورد مشاور، چنین نیست. شما مشاور امور زنان وزیر صنایع و معادن هستید. به باور شما این جایگاه در دولت یازدهم به چه صورت است؟

اینکه فاصله‌ای بین نگاه به زن و مرد و فعالیت‌های اجتماعی و سیاسی آنان در جامعه ما وجود دارد واقعیتی است که نمی‌توان آن را کتمان کرد. البته این تنها مختص ایران نیست و در کشورهای دیگر هم شاهد بروز چنین مساله‌ای هستیم. این فاصله حتی در آموزش‌هایی که می‌بینند، دارایی‌ها و توانایی‌های اقتصادی، میزان مشارکت در مسایل سیاسی حکومت‌ها و مدیریت‌ها و بهره‌مندی از امکانات هم دیده می‌شود. دنیا اما امروز به این نتیجه رسیده که برای رفع نابرابری بین آحاد جامعه یکسری اقدامات خاصی را انجام دهد. مثلا کنفرانس جهانی زن در پکن برگزار شد و بعد از آن «پکن به‌علاوه ۵» و «پکن به‌علاوه ۱۰» و مطالبی که در آن اجلاس‌ها تهیه و پیگیری شد، مورد رصد قرار گرفت که در هر پنج‌سال چه اقداماتی در جهان برای رفع‌تبعیض‌ها انجام شده و این رصدکردن برای رفع تبعیض‌ها در جهان مفید فایده بوده است یا خیر؟ بسیاری از تبعیض‌هایی که در جهان وجود دارد، تبعیض‌های نارواست، مثل نابرابری در سهمیه غذا، نوع آموزش، دستمزد، سلامت و... اما در کشور ما به‌خاطر تفکرمان، مکتبمان، مذهبمان و فرهنگ ایرانی خیلی سریع برخی تفاوت‌ها مانند آموزش را از بین برده‌ایم. اما درباره سوال مشخص شما باید بگویم وزارتخانه‌ها بازوی اجرایی دولت‌ها برای رسیدن به اهدافشان هستند. در وزارتخانه‌ها به‌خصوص وزارتخانه‌هایی که مخاطب عمومی دارند و به‌طور مستقیم با زنان و افراد جامعه روبه‌رو هستند باید حتما بخش زنان برای پرکردن خلأ و فاصله‌ها به وجود بیاید. ما در دولت آقای روحانی داریم سعی می‌کنیم که این خلأها و فاصله‌های موجود را پر کنیم و تا زمانی که این فاصله‌ها پر نشود باید برنامه‌هایی برای این فضاهای خالی داشته باشیم.

با این وصف یعنی شما معتقدید که این باور وجود دارد که زن‌ها باید در سطوح مدیریتی حضور داشته باشند و بر این اساس است که در برخی موارد مثل همین، مشاوران زن انتخاب می‌شوند؟

اینکه باور کاملی در این حوزه وجود دارد، مسلما اینطور نیست. در همه‌جای دنیا این امر مورد قبول واقع شده که یک «سقف شیشه‌ای» برای مدیریت زنان وجود دارد. ولی به‌هرحال این باور حتی کمرنگ هم وجود دارد ولی باید مورد توجه قرار بگیرد و ما برای همین اجرایی‌کردن و عملی‌کردن این باور تلاش می‌کنیم.

چندی قبل خانم مولاوردی، معاون زنان رییس‌جمهور در گفت‌وگویی اعلام کردند که خیلی از وزارتخانه‌ها توصیه‌های معاونت زنان ریاست‌جمهوری را جدی نمی‌گیرند و برخی از وزرا به این مساله اهمیت نمی‌دهند و حتی همین وزارتخانه بهداشت که بیش از ۵۰درصد مخاطبانش زنان هستند، معاونت زنان ندارد و آقای وزیر هم گفته نیازی به این معاونت نیست. با چنین شرایطی اصلا می‌توان امیدوار بود که این باورها را تقویت شوند و از طریق همین مشاوران زن کاری پیش برد و به نتایجی رسید؟

اینکه یک‌وزیر چنین احساسی ندارد، نمی‌تواند در کشور تعیین‌کننده باشد. دولت باید برای رفع این مشکل اقدام کند. الان تمام وزارتخانه‌ها مشاور امور زنان دارند و تنها وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است که این عنوان را ندارد.

یعنی شما الان به‌عنوان مشاور زنان در امور صنایع، توانسته‌اید در این وزارتخانه کاری از پیش ببرید؟

اینجا فرق می‌کند. مشکل ما این است که ساختار قانونی نداریم. الان ساختار قانونی و شرح وظایف برای وزارتخانه‌ها وجود ندارند. برهمین‌اساس هم برخی از وزرا فکر می‌کنند اگر قرار است یک‌نفر بیاید و تنها بخواهد یک‌مراسم «روز زن» برگزار کند و برود، خب روابط‌عمومی هم می‌تواند آن را انجام دهد؛ یعنی باید مشخص شود جایگاه دفتر امور زنان در دستگاه‌ها چیست؟ این مساله آن‌قدر مهم است و اهمیت دارد که برخی کشورها وزارت زنان دارند و امور مرتبط به زنان در آن وزارتخانه تدوین و اجرایی می‌شود، چراکه می‌خواهند بیشترین بهره‌وری را از نیروی تحصیل‌کرده خود داشته باشند، ولی در کشور ما تا حد زیادی زنان، حتی اگر تحصیل‌کرده و نیروی کار باشند هم دیده نمی‌شوند. درواقع اجازه می‌دهند یک‌جریان طبیعی ظالمانه‌ای زن را در کارها و مشاغل ساده و به اصطلاح معمولی نگاه دارد و از او بهره‌گیری شود. زنان جامعه ما به‌خاطر فرهنگ ایرانی و اسلامی خود به‌دنبال مال‌اندوزی نبوده‌اند و دارایی‌های خود را اغلب در خانواده تسهیم کرده‌اند، به‌همین‌خاطر میزان سرمایه زنان خیلی‌اندک است، درنتیجه در کار و شغل جدید هم نمی‌توانند سرمایه‌گذار باشند و تولید ثروت کنند، درنتیجه همیشه مزدبگیر خواهند بود و این درراستای فقرزدایی که از اهداف هزاره‌سوم است نخواهد بود. برهمین‌اساس است که برای رفع این بی‌عدالتی‌ها باید حرکتی صورت بگیرد.

به‌همان حوزه مسوولیت اجرایی زنان و سمت‌های سیاسی بازگردیم. شما از نبود سازوکار قانونی و اجرایی مشاوران امور زنان در وزارتخانه‌ها سخن گفتید. این سازوکار را باید چه قسمتی تدوین و اجرایی کند؟ شما در وزارت صنعت، معدن و تجارت اقدامی انجام داده‌اید؟ یا پیشنهادی به دولت شده که این مشکل برای همیشه حل شود؟

ما این کار را انجام داده‌ایم، یعنی بعد از تدوین استراتژی‌ای که سیاست‌ها را مشخص کرده است، برنامه‌هایی را تنظیم‌کرده و در دوبخش زنان داخل وزارتخانه و خارج از آن اجرایی کرده‌ایم. درواقع نقشه راهی تدارک دیده‌ایم و برمبنای آن نقشه درحال حرکت هستیم، ولی خلأ قانونی همچنان وجود دارد و برای کل کشور باید دیده شود. باید دید برای رسیدن به اهداف برنامه هزاره‌سوم کدام وزارتخانه‌ها نقش کلیدی‌تری دارند و برای آنها برنامه تدارک دید. الان هم همه سعی ما این است با کمک همه زنان، این مساله در برنامه ششم توسعه دیده شود. درواقع بدون درنظرگرفتن آسیب‌ها و خشک‌کردن ریشه‌های آن نمی‌توان به توسعه در این بخش و مشارکت سیاسی و اجتماعی زنان دست یافت.

به برنامه ششم توسعه اشاره کردید. این برنامه درحال تدوین است و طبق گفته خانم مولاوردی، معاونت زنان هم در تدوین آن نقش خواهد داشت. شما هم طرح و برنامه‌ای برای مدیریت زنان در بخش اجرایی و البته حوزه صنعت، در برنامه ششم توسعه دارید؟

ما برای حوزه صنعت با کمک زنان بخش خصوصی و مدیران و کارشناسان زن در دولت، پیش‌نویسی را تهیه کرده‌ایم. منتها از آنجایی که ساختار قانونی تعریف نشده است آنها را به معاونت زنان ریاست‌جمهوری داده‌ایم تا در تدوین برنامه ششم توسعه آنها را مدنظر قرار دهند. همچنین مقرر شده چند موضوع خاص در مورد زنان را مطرح کنیم که طی چهارسال به نتیجه برسد. در واقع باید به این موضوعات از این زاویه توجه شود که نوع نگرش و فرهنگ نسبت به زنان و مسوولیت‌های سیاسی و مدیریتی آنان تغییر کند.

درواقع معتقد بودند زنان به مراحل مدیریتی و پست‌های سیاسی راه داده نمی‌شوند و جدی گرفته نمی‌شوند؟

اگر به برنامه پنجم توسعه نگاه کنید، متوجه می‌شوید زنان از بسیاری از ستادها، سازمان‌ها و مراکز تصمیم‌گیری حذف شده‌اند و هیچ زنی در این مراکز وجود ندارد و برنامه‌ریزی کاملا مردانه شده است. در نتیجه شما شاهد هستید که یک فرد تحصیل‌کرده وقتی در این ستادها هست به طور حتم مسایل افراد تحصیل‌کرده را هم مدنظر قرار می‌دهد ولی اگر نباشد خب به این امر توجه نمی‌شود. درمورد زنان هم همین‌طور است. وقتی زنان در این ستادها حضور نداشته باشند در نتیجه به مسایل و مشکلات آنها نیز توجهی صورت نمی‌گیرد. حضور همیشه برای احقاق‌حق موثر است و وقتی انسان برای احقاق حق خودش حاضر نباشد به طور قطع حقش نادیده گرفته خواهد شد.

طبق آماری که وجود دارد آمار اشتغال زنان و فرصت‌های اشتغال آنان در جامعه بسیار پایین است و حتی گاه گفته می‌شود که رقابت منفی هم در این زمینه وجود دارد. چه راهکاری را می‌توان برای این مساله مدنظر قرار داد؟ و نقش مشاوران زن وزارتخانه‌ها برای تصمیم‌سازی در سطوح کلان در حل این مساله می‌تواند تا کجا باشد؟

طبق آمار رسمی میزان اشتغال زنان ۱۷درصد است. در بخش دولتی چون اغلب مردان مجال حضور دارند، زنان تعداد محدودتری دارند، اما در بخش خصوصی در نقاطی که کارگری هست زنان بیشتر حضور دارند چون سرمایه ندارند و در بخش کارآفرینی حضور بسیار کمرنگ‌تری دارند؛ مثلا در اتاق بازرگانی ۴۰۰نفره تنها ۹ نفر زن وجود دارند.

این آمار در مجلس، در دولت و در وزارتخانه‌ها هست، انگار این سقف شیشه‌ای همه‌جا را گرفته است.

بله. دور باطلی است که به دلیل عدم حضور زنان در سیاست‌گذاری‌ها و مدیریت‌ها به وجود آمده و تکرار می‌شود.

اگر از زاویه دیگری به این مساله نگاه کنیم شاید کم‌کاری زنان و عدم تلاش برای حضور در این جایگاه‌ها و ستادها هم موثر باشد. به نظر می‌رسد در برخی موارد این کم‌کاری از سوی خود زنان جامعه است.

اگر به پای کسی برای مدت طولانی پابند زده شود بعد از مدتی او به سختی راه خواهد رفت و اگر این مساله برای زمانی طولانی ادامه پیدا کند، به یک عقب‌ماندگی تاریخی تبدیل خواهد شد. همین که سهم زنان از دارایی‌های یک سرزمین بسیار پایین است، خودبه‌خود باعث خواهد شد که این مساله در طول تاریخ ادامه پیدا کند، بنابراین ریشه این مساله تاریخی است و این دور باطل تاریخی است که مدام تکرار می‌شود؛ یعنی اگر شریعت و قرآن ارث و مهریه را برای زن ایرانی قرار نمی‌داد او الان چه داشت؟ این اندک مالی است که به آنها جرات و جسارت می‌دهد تا خودشان را نشان دهند.

با این محدودیت‌ها و سوابق تاریخی باید چه کرد؟

باید از زنان حمایت شود و راه برایشان باز شود. دولت برای توسعه کشور به این حضور زنانه نیاز دارد و تا این کار را انجام ندهد رنگ توسعه را هم نخواهد دید. اصلا یکی از شاخص‌های توسعه‌یافتگی مشارکت زنان است. همه دنیا هم این فرمول را رفته و به جواب هم رسیده‌اند.

پس تبعیض مثبتی را که به عنوان راه‌حل مطرح می‌شود شما هم قبول دارید؟

بله، اگر بخواهیم به توازن و توسعه متوازن دست پیدا کنیم به طور قطع باید این کار را انجام دهیم. بخش زنان ما از نظر علمی تقویت شده و بحث تجربه و سرمایه مطرح است. با عقب‌ماندگی و نگاه بسته هم نمی‌توان به توسعه رسید پس در مواردی که منع شرعی نداریم، نباید منع فرهنگی ایجاد کنیم.

به باور شما برای حل مساله زنان باید برنامه‌ریزی‌ها و استراتژی‌ها به گونه‌ای صورت بگیرد که زنان و جایگاه آنان لحاظ شود و به آنها فرصت داده شود تا خود را نشان بدهند. در این میان زنان باید چه کنند؟

زنان با عسرت و سختی سهم خود را می‌گیرند. میزان موفقیتشان کم است. باید تلاش و ایثار کنند که هر دو را انجام می‌دهند، اما چون مسیر برای آنها باز نیست بهره‌وری آنها هم پایین است. اگر مسیر مشخص شود، یک زن از ابتدا می‌داند باید چه مسیری طی کند. البته چون ضعف برنامه‌ریزی و بسترسازی داریم این مشکل برای مردان هم وجود دارد، منتها با توجه به مشکلات تاریخی زنان، راه آنها دشوارتر است.

عکس: محمد موبدی

نفیسه زارع‌کهن

چندوقتی است کلید تدوین برنامه ششم توسعه زده شده و قرار است این برنامه با نگاهی انتقادی به برنامه‌های توسعه قبلی نوشته شود. برخلاف دوره‌های گذشته، سخنگوی دولت اعلام کرده است با پیگیری‌های شهیندخت مولاوردی، معاون رییس‌جمهور در امور زنان، حتما زنان در تدوین این برنامه نقش خواهند داشت و از آنان نظرخواهی صورت خواهد گرفت. قاعدتا معاونان و مشاوران زن وزارتخانه‌ها در این حوزه باید برنامه‌های خود را ارایه کنند. با همه این احوال، اما به‌نظر می‌رسد این پست بیشتر از آنکه جنبه اعتقادی داشته باشد، جنبه حفظ پرستیژ دارد و با قوانین ناقصی که وجود دارد، مشخص نیست فضا برای مدیریت‌های اجرایی زنان که قاعدتا سمتی سیاسی تلقی می‌شوند، تا چه حد فراهم شود؟ سهیلا جلودارزاده، که از فعالان سیاسی زن و مشاور وزیر صنعت، معدن و تجارت در امور زنان، است در گفت‌وگو با «شرق»، اگرچه فاصله زیاد بین زن و مرد را در جامعه تایید می‌کند، اما معتقد است با همین پست می‌توان فضاهای خالی به‌وجودآمده میان زنان و مردان را پر کرد. به گفته این نماینده ادوار مجلس، کمبود قوانین، نبود شرح وظایف و آیین‌نامه اجرایی از مهم‌ترین مسایلی است که مشاوران امور زنان در وزارتخانه‌ها از آن رنج می‌برند.

ادامه از صفحه ۶

تنهایی بی‌هیاهو

دیدار اعضای این ائتلاف در اردیبهشت سال۸۹ با محمدرضا باهنر، نایب‌رییس مجلس که از سوی مریم بهروزی دبیرکل جامعه زینب هماهنگ شده بود، به علت حضور فائزه هاشمی باعث دردسرهایی برای مریم بهروزی شد و تعدادی از افرادی که پیش از این عضو جامعه زینب بودند، با صدور بیانیه‌ای نسبت به این موضوع و عملکرد مریم بهروزی اعتراض کردند.

بعد از صحبت‌های مقام‌معظم‌رهبری و تاکید ایشان مبنی بر اینکه «برخی مسایلی که در فقه در باب احکام زنان وجود دارد سخن آخر نیست، بلکه ممکن است با تحقیق یک‌فقیه ماهر و مسلط بر «مبانی و متد» فقاهت، نکات جدیدی استنباط شود» در بین فعالان زن اعم از اصولگرا و اصلاح‌طلب تحرک جدیدی برای اصلاح برخی از قوانین از جمله ارث و دیه زنان ایجاد شد.

در این ارتباط تعدادی از احزاب زن اصلاح‌طلب به نمایندگان مجلس نامه نوشتند و بر ضرورت اصلاح این قوانین تاکید کردند. احزاب زنان اصولگرا نیز به سرپرستی مریم بهروزی دوطرح در ارتباط با برخی از اشکالات قانون مدنی و ضرورت ایجاد اصلاحاتی در مورد دیه زنان و ارث آنها تهیه و برای برخی از مقامات عالیرتبه کشور و همچنین مجلس و مجمع‌تشخیص‌مصلحت‌نظام ارسال کردند و در این راستا رایزنی‌هایی نیز با برخی از شخصیت‌های سیاسی کشور و مراجع تقلید انجام دادند.

این تلاش‌ها و نامه‌نگاری‌ها در سال۸۷ جواب داد و قانون بیمه اجباری مسوولیت مدنی دارندگان وسیله‌نقلیه موتوری زمینی در مقابل شخص‌ثالث در مجلس اصلاح شد و بر اساس تبصره۲ ماده۴ این لایحه، شرکت‌های بیمه بدون لحاظ جنسیت و مذهب مکلف شدند تا سقف تعهدات بیمه‌نامه را پرداخت کنند، همچنین طرح ارث برای زنان از اموال غیرمنقول شوهر که در ماه‌های آخر مجلس هفتم مطرح شده بود، با اکثریت آرا به تصویب نهایی مجلس هشتم رسید. براساس اصلاحات ایجادشده، زنان از یک‌هشتم از قیمت اموال منقول و یک‌هشتم از قیمت اموال غیرمنقول همسرشان اعم از عرصه و اعیان ارث می‌برند.

حضور در انتخابات مجلس نهم

مریم بهروزی که از سال۸۵ به‌علت سرطان حنجره تحت درمان بود و کمتر کسی از این موضوع اطلاع داشت در نهم دی‌ماه۱۳۹۰، با حضور در وزارت کشور برای حضور در انتخابات مجلس نهم ثبت‌نام کرد و پس از ثبت‌نام، در جمع خبرنگاران اعلام کرد برای دفاع از حقوق زنان قصد حضور در مجلس دارد.

اما او در این انتخابات از سوی هیات‌های اجرایی با عنوان عدم التزام عملی به ولایت‌فقیه ردصلاحیت شد؛ موضوعی که برای دبیرکل جامعه زینب(س) بسیار سنگین بود؛ «مادرم برای انتخابات مجلس نهم نیز ثبت‌نام کرد، درحالی‌که بیمار بود ولی تا آخرین لحظه احساس مسوولیت می‌کرد و نگران این موضوع بود که چرا اصولگراها وحدت نمی‌کنند.

بعد از ثبت‌نام، هیات‌های اجرایی انتخابات ایشان را با عنوان عدم‌التزام عملی به ولایت‌فقیه رد صلاحیت کردند. این موضوع برای ایشان خیلی ناراحت‌کننده بود که بعد از این همه سال فعالیت سیاسی و دفاع از ولایت‌فقیه با این عنوان ایشان را ردصلاحیت کرده‌اند. درحالی‌که بیمار بودند به وزارت کشور رفتند، از خودشان دفاع کردند و بعد هم اعلام شد که در مورد بررسی صلاحیتشان اشتباه شده و اینکه ایشان را تایید صلاحیت می‌کنیم. ولی مادرم از حضور در انتخابات انصراف دادند.»در همان ایام طرح مکانیسم افزایش تعداد نمایندگان زن در مجلس شورای اسلامی توسط جامعه زینب(س) و تعدادی از احزاب زن اصولگرا تهیه شد و از سوی مریم بهروزی در چهارم‌دی‌ماه۱۳۹۰ به علی لاریجانی ارایه شد.

پیشروی سرطان حنجره این فرصت را به مریم بهروزی نداد که این طرح را پیش ببرد و او در ۲۹بهمن۱۳۹۰ بعد از سه‌هفته بستری در بیمارستان فوت کرد. در مراسم تشییع و ختم این فعال سیاسی اصولگرا که چهار دوره نماینده مجلس بود عدم‌حضور چهره‌های شاخص اصولگرا مشهود بود چنان‌که در مراسم تشییع وی از افراد شاخص این جریان فقط مرحوم حبیب‌الله عسگراولادی، دبیرکل جبهه و محمد حسینی، وزیر ارشاد دولت دهم حضور داشتند و در مراسم ختم وی افرادی چون بادامچیان و باهنر به این جمع اضافه شدند.

پس از فوت وی جبهه پیروان خط امام(ره) و رهبری که مریم بهروزی به‌عنوان دبیرکل جامعه زینب(س) از اعضای موسس آن بود در این ارتباط هیچ‌گونه پیامی نداد. موضوعی که بعد از گذشت سه سال همچنان برای دختر ارشد مریم بهروزی که این‌روزها به نمایندگی از جامعه زینب(س) در جلسات جبهه شرکت می‌کند، سوال است. البته او به‌صورت ضمنی تایید می‌کند که شاید تعامل و همکاری مادرش با برخی از زنان اصلاح‌طلب در این ارتباط بی‌تاثیر نبوده است.

منهای پایتخت

بازداشتگاه خرم‌آباد افتتاح شد

● **خرم‌آباد-فارس:** بازداشتگاه خرم‌آباد روز گذشته با حضور رییس سازمان زندان‌ها و اقدامات تامین و تربیتی کشور افتتاح شد. علی‌اصغر جهانگیر در حاشیه مراسم افتتاح بازداشتگاه خرم‌آباد گفت: عملیات ساخت این بازداشتگاه سال۸۷ شروع شد و امروز شاهد بهره‌برداری آن هستیم. او افزود: این بازداشتگاه در مساحتی معادل یک‌هزارو۵۵۰مترمربع و در سه‌طبقه ساخته شده که ظرفیت نگهداری از ۱۵۰نفر را دارد و دارای یک سالن غذاخوری به مساحت ۱۹۲مترمربع است.

تامین عزت اسلام با فرهنگ جهاد و شهادت

● **قم- مهر:** یکی از مراجع تقلید، عزت اسلام را در گرو داشتن فرهنگ جهاد و شهادت عنوان کرد و گفت: تا زمانی که فرهنگ جهاد و شهادت حاکم باشد، مسلمانان قدرتمند خواهند بود. آیت‌الله حسین نوری‌همدانی سه‌شنبه در دیدار با جمعی از علما، روحانیون و مسوولان نمایندگی ولی‌فقیه در سپاه چهارمحال‌وبختیاری گفت: اسلام اصولی در نظر گرفته تا براساس این اصول، مسلمانان عزت خود را تامین کنند که اولین اصل ایمان و اعتقاد به خداوند است زیرا مذهب انسان را نیرومند می‌کند و یک انسان مذهبی با توکل به خدا، ترس از مرگ ندارد.

معرفی استعدادهای کردستان در جشنواره ملی «علم تا عمل»

● **کردستان- تسنیم:** معاون توسعه منابع انسانی استاندار کردستان گفت: حضور در پنجمین نمایشگاه و جشنواره ملی علم تا عمل بهترین بهانه و فرصت برای معرفی توانمندی‌های استان کردستان است. حسین فیروزی به تشکیل شورای توسعه مدیریت در استان‌ها اشاره کرد و گفت: این شورا در استان‌ها به‌زودی ابلاغ می‌شود و در اختیار مدیران ادارات و سازمان‌های مختلف استان نیز قرار می‌گیرد و یکی از بخش‌های آن، توجه به علم، فناوری، ارتباطات و اطلاعات برای توسعه مدیریت در استان‌هاست که امیدواریم این امر در دستور کار مدیران استان کردستان قرار گیرد.

LEON

Since 1960

Respecting you is our business.

تجربه لحظات گرم و صمیمی

در شعبه نیاوران

نیاوران: خیابان دکتر باهنر(نیاوران)
قبل از دوراهی دزاشیب
تلفن : ۲۲۷۷۲۴۰۰-۲۲۷۷۲۴۰۰

www.leon1960.com